

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 30. maj 2008.

Kriminelle danskere hører hjemme i Danmark

De seneste uger har vi været vidne til adskillige protester mod den danske asylpolitik. Den direkte anledning har været udvisningen af en gruppe kriminelle indvandrere fra Irak. I Irak venter der dem en mildest talt usikker skæbne.

Der er ikke noget, som tyder på, at sikkerhedssituationen for de udviste har forandret sig til det bedre. Tværtimod har krigen i Irak ført til øget lovløshed og forfølgelse af mindretal, en forfølgelse der vil ramme dem, der nu udvises.

Med den skærpede kurs i udvisningspolitikken har regeringen endnu engang vist, hvor let det er at skubbe sociale problemer til side med en stærk populistisk hånd. Fordi det er kriminelle - pushere, alfonsere og voldsmænd - der udvises, har regeringen satset på, at den havde en nem sag.

Ikke desto mindre så er disse mennesker blevet kriminelle i Danmark og har haft deres kriminelle løbebane her – det er i Danmark at problemet må løses. De har da også afsonet deres straf i danske fængsler, men er derudover blevet idømt en ekstrastraf i form af udvisning.

Højrefløjen vil gerne opfinde etnicitet som årsag til kriminalitet. Hvis man erkendte, at der var tale om et problem ved vores eget samfund, så ville man jo være tvunget til at gøre noget ved det. Det ville betyde, at der skulle kanaliseres midler over i socialt arbejde, i sikring af jobs og i nedsættelse af de basale leveomkostninger.

Men regeringen gør det stik modsatte. Den kombinerer sociale nedskæringer og skærpelse af linien overfor asylansøgere, flygtninge og indvandrere. Det er så meget lettere at forringe den offentlige service, hvis befolkningen accepterer myten om, at det er "fremmede", der bruger ressourcerne, men konsekvensen er en dybt inhuman asylpolitik.

Kan man beskrive kriminalitet som noget der kommer udefra, kan man fortsat lukke øjnene for de problemer vores samfund fører med sig. Man kan bekvemt fortsætte med at forestille sig en udefrakommende fare, der vildt og uhæmmet vil invadere vores fredelige samfund, og man kan opruste for at bekæmpe den. Det fører til flere penge til politiet og større accept af racisme og forfølgelse i samfundet – en pris, som det åbenbart er værd at betale for ikke at stille spørgsmålstegn ved de sociale problemer i samfundet.

Ligesom nedskæringer i velfærden fører til skærpelse af asylpolitikken, så har skærpelsen af asylpolitikken også altid været ledsaget af nedskæringer i velfærden. Hver gang vi accepterer, at grænserne for, hvordan vi behandler samfundets underste lag, bliver skubbet, så accepterer vi også, at den i fremtiden vil blive skubbet for os.

Og sporene skræmmer. I Italien har højrefløjen, med Berlusconi's valgsejr, virkelig fået vind i sejlene, og særligt driftige byrådspolitikere er begyndt at spekulere i opdeling i "hvide" og "farvede" bybusser. Samtidig får fascistiske bander frit løb fra myndighedernes side til at terrorisere

sigøjner- og indvandrersamfund til at forlade Italien. Der er ingen tvivl om, at der i kølvandet på den racistiske vold kommer nedskæringer, der rammer arbejderklassen over en bred kam.

Denne udvikling må bekæmpes. Aktionerne mod udvisningerne må have fuld støtte fra venstrefløj. Det samme gælder for de humanistiske organisationer, der på forskellig vis hjælper udviste flygtninge – og dermed i praksis beskytter dem mod de overgreb, som regeringen åbenbart ikke er villig til at beskytte imod. Men også fagforeningerne må involvere sig, hvis vi skal gøre os noget håb om en anden asyl- og indvandringspolitik i Danmark, så er der brug for en bred bevægelse, der kan lægge pres på Socialdemokraterne og humanisterne i de borgerlige partier.

Arbejderbevægelsen har en lang og flot tradition for asyl- og solidaritetsarbejde. De, der forsvarer denne tradition, har brug for al den støtte de kan få!

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk